

zien hebben, afstand gedaan van Bulgersteyn ten behoeve van zijn stiefzuster; zijn stiefmoeder behield echter als weduwe eerst nog het geheele leen als lijftocht en bleef met haar dochter aldaar wonen. Wel vervielen aan hem de 20 gemeten in Veechoek, terwijl hij 18 Oct. 1353 het gebruik kreeg van 's graven land in Cool en Schoonderloo, totdat de 800 oude schilden, die den graaf geleend waren, terugbetaald zouden zijn. Mogelijk is Floris zelf de geldschieter geweest, misschien was het, voor een deel althans, nog de oude schuld aan zijn grootvader Floris de Visscher, en zijn dit de landerijen in 1315 aan den laatste verpacht en bij niet-aflossing der schuld in diens familie gebleven. 28 Sept. 1356 blijkt hem ook nog te behooren het huis naast de Keizerinnesluis, dat vóór dien tijd aan zijn oom Jan Vlaminck toekwam. De goederen in Zeeland vervielen aan Jan Vlaminck en Ghise; met Crooswijk vinden wij later Vranke die Visscher en zijn nakomelingen beleend. De dochter uit het tweede huwelijk is niet vóór 1370 vrouwe van Bulgersteyn geworden, want toen leefde, zooals wij zagen, Hildegonde nog. Rikarde kreeg 15 April 1349 van haar broeder Floris in leen een deel van zijn land in Veechoek; van andere beleeningen en goederen wordt geen melding gemaakt.

Blijkens dit charter van 1349 was de verhouding van Dirk's weduwe en dochter tot zijn oudsten zoon toen goed. Welke omstandigheden aanleiding gegeven hebben tot den hooggaanden twist, waarvan een charter van 1 December 1356 gewag maakt, wordt ons niet genoemd doch is wel te gissen. Floris de Visscher is klaarblijkelijk een persoon van aanzien en invloed geweest. De titel „knapen” in 1349 aan hem gegeven en de betiteling „neef” van de zijde van de vrouwe van Voorne in 1356 wijzen ook daarop. En de hertog spreekt in dat stuk van 1 Dec. 1356 van den dienst, dien Floris hem bewezen heeft en, voegt hij er veelbeteekenend en hoopvol aan toe, „ons noch doen sal ende ons noch doen mach”. Denkelijk heeft Floris behoord tot de partij, die hertog Willem steunde in den strijd tegenover zijn moeder, keizerin Margaretha. Een charter van 18 Oct. 1353 rept, behalve van vele trouwe diensten, ook van de „scade, die hij (Floris) geleden heeft jegens den bisscop van Utrecht van saken, dair wij hopen dat hij ghiene scout aen en heeft”. Floris zal een der ridders, knapen en ambachtsheeren in Zuid-Holland geweest zijn, die den hertog in 1348 en 1349 geholpen hebben tegen den bisscop van Utrecht;